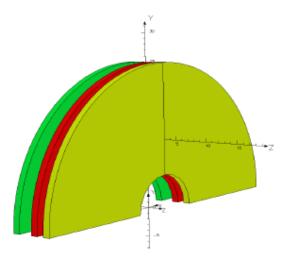
Pierwszy projekt - Kondensator

W ćwiczeniu przedstawione zostanie zastosowanie solvera TOSCA Electrostatic do analizy pola elektrostatycznego w kondensatorze obrotowym o zmiennej pojemności.

W pierwszej części omówiona zostanie budowa modelu polowego kondensatora oraz przygotowanie pliku obliczeniowego.

W drugiej części zostanie zademonstrowana analiza wyników obliczeń w programie Post-Processor pakietu OPERA 3D. Pokazane zostaną możliwości wizualizacji wyników oraz obliczanie pojemności kondensatora.

Model bryłowy kondensatora przedstawiono na Rys. 1-1.

Rys. 1-1 Model bryłowy kondensatora powietrznego o zmiennej pojemności.

1.1. Budowa modelu i przygotowanie symulacji

1.1.1. Budowa modelu bryłowego

Pierwsza okładzina kondensatora zostanie utworzona z płaskiego walca przeciętego na pół z wyciętym otworem osi obracającej okładziny ruchome.

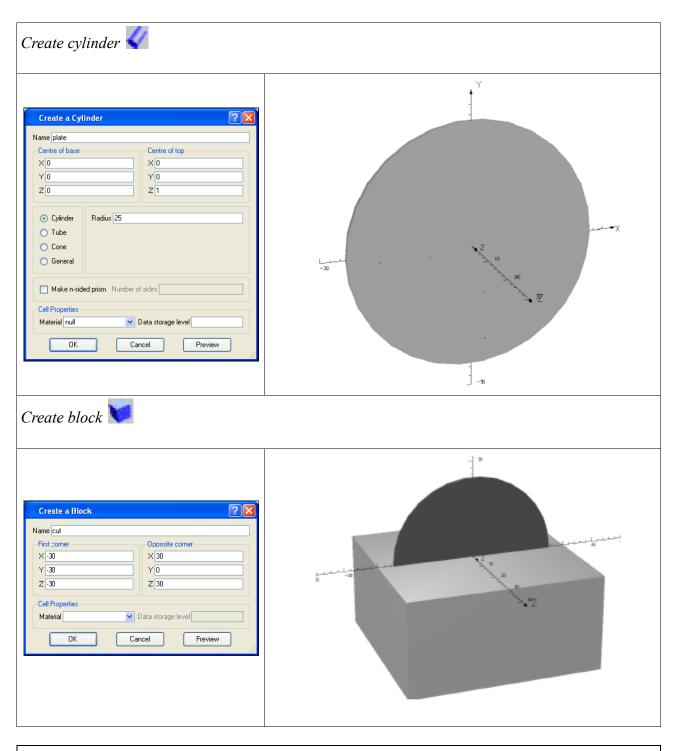
W pierwszym kroku zostanie utworzony walec o współrzędnych środka podstawy dolnej (0,0,0), współrzędnych środka podstawy górnej (0,0,1) i promieniu 25.

W walcu tym ustawiona zostanie etykieta materiału **Null** co oznacza że wewnątrz tego walca nie będzie generowana siatka elementów skończonych.

Następnie walec zostanie obcięty przy pomocy prostopadłościanu o współrzędnych wierzchołków: dolnego (-30,-30,-30) i górnego (30,0,30) oraz operacji odeimowania brył.

W pozostałej połowie walca zostanie wycięty otwór przy pomocy walca o współrzędnych dolnej podstawy (0,0,-10), górnej (0,0,10) i promieniu 6 oraz operacji odejmowania brył.

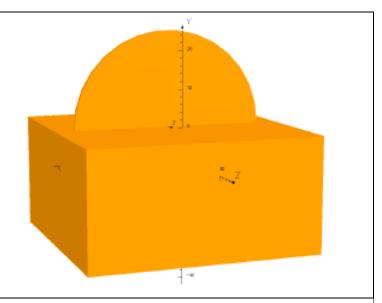
Pozostałe okładziny zostaną utworzone przy pomocy operacji kopiowania.

 $Pick\ Type \rightarrow Pick\ Bodies\ oraz\ Action \rightarrow Pick\ Entity$

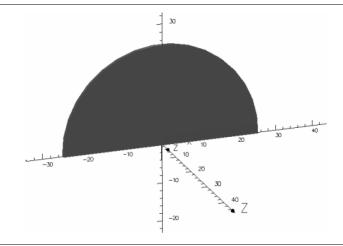
Zaznaczyć narysowane bryły klikając dwukrotnie lewym przyciskiem myszy kolejno na walcu i prostopadłościanie. Zaznaczona bryła zmienia kolor na pomarańczowy.

Kolejność zaznaczenia brył jest istotna ze względu wynik końcowy działania operacji odejmowania brył.

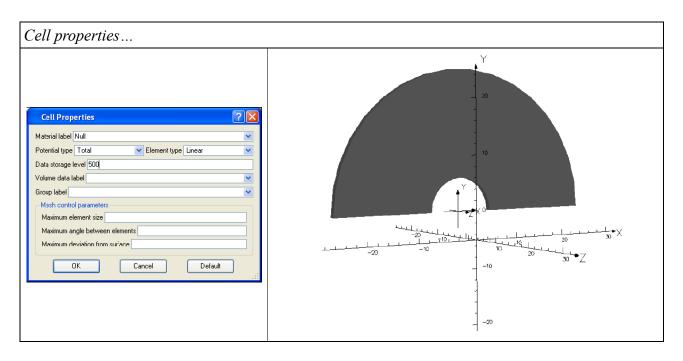

Combine Bodies $\rightarrow$ Subtraction, with regularization Combine Bodies $\rightarrow$ Subtraction, with regularization

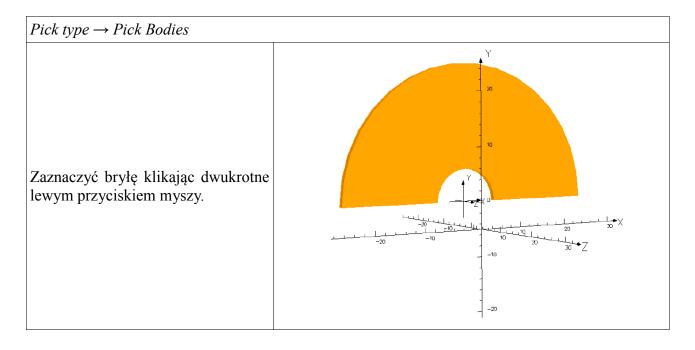
W wyniku operacji odejmowania od walca prostopadłościanu pozostanie połowa walca.

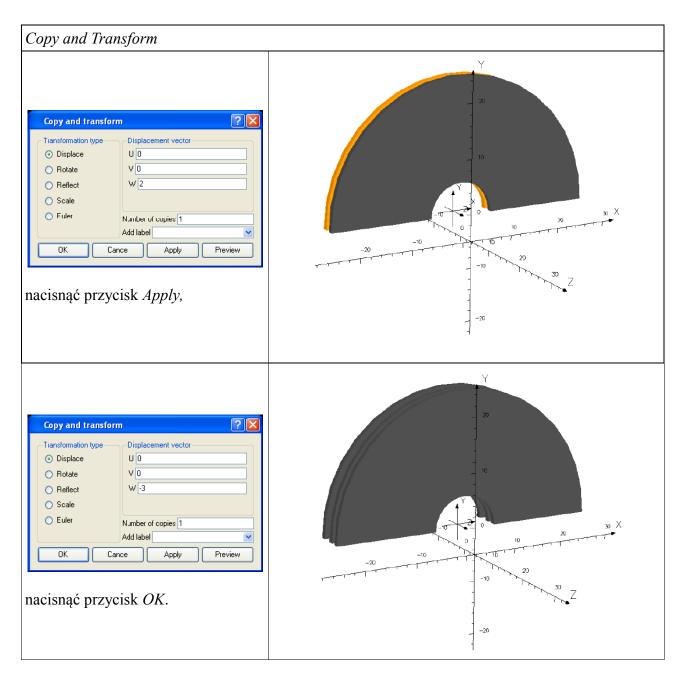

Create cylinder Create a Cylinder Name cut2 Centre of top Centre of base ΧO ΥO Z -10 Z 10 Cylinder O Tube O Cone General Make n-sided prism Number of sides Material ✓ Data storage level OK Cancel Preview Przy pomocy polecenia Subtraction, with regularisation odjąć od połowy walca mniejszy walec. $Pick\ type \rightarrow Pick\ Cells$ Zaznaczyć bryłę jako komórkę klikając lewym dwukrotne przyciskiem myszy. 10 20 30

Pozostałe okładziny zostaną utworzone przy pomocy operacji kopiowania z przesunięciem. Druga z okładzin odsunięta zostanie o 2 jednostki w kierunku dodatnim osi Z od okładziny pierwszej, natomiast trzecia okładzina o 3 jednostki w kierunku ujemnym osi Z.

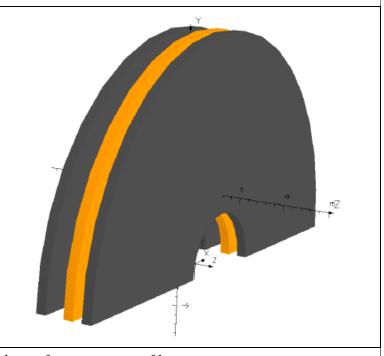

Po narysowaniu trzech okładzin kondensatora konieczne jest ustawienie etykiet warunków brzegowych dla powierzchni bocznych tych okładzin. Etykiety te zostaną później wykorzystane do zdefiniowania potencjałów na okładzinach kondensatora.

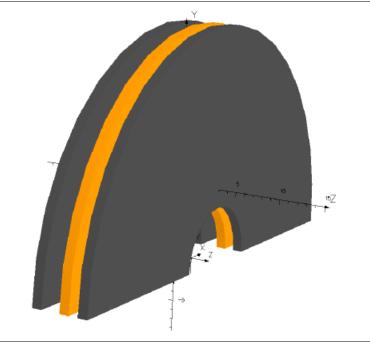
$Pick\ type \rightarrow Pick\ Bodies$

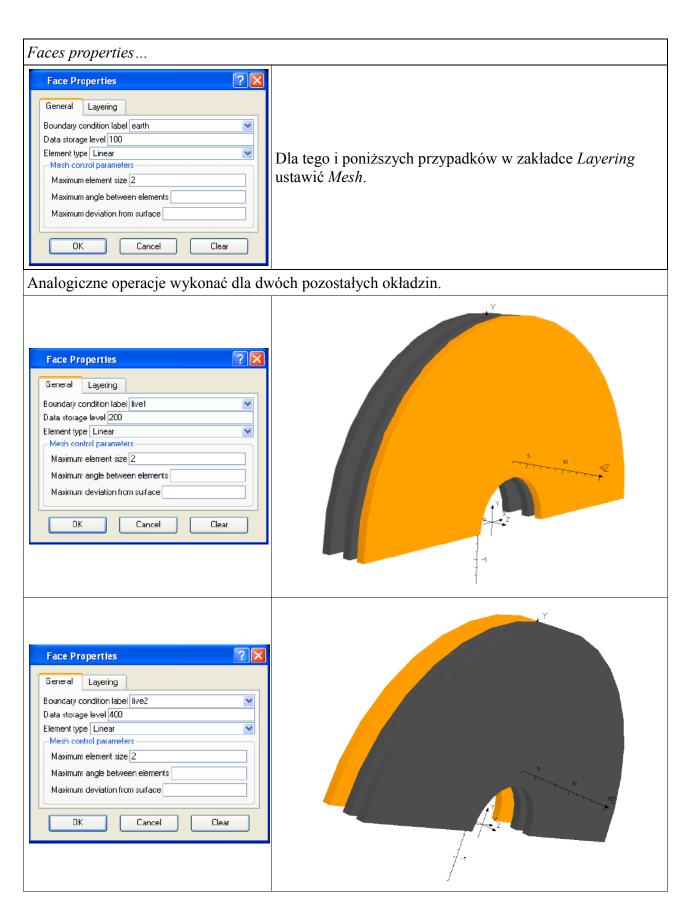
Zaznaczyć jako bryłę pierwszą utworzoną okładzinę

Pick type → Pick Faces oraz Change picking of entities to new filter type

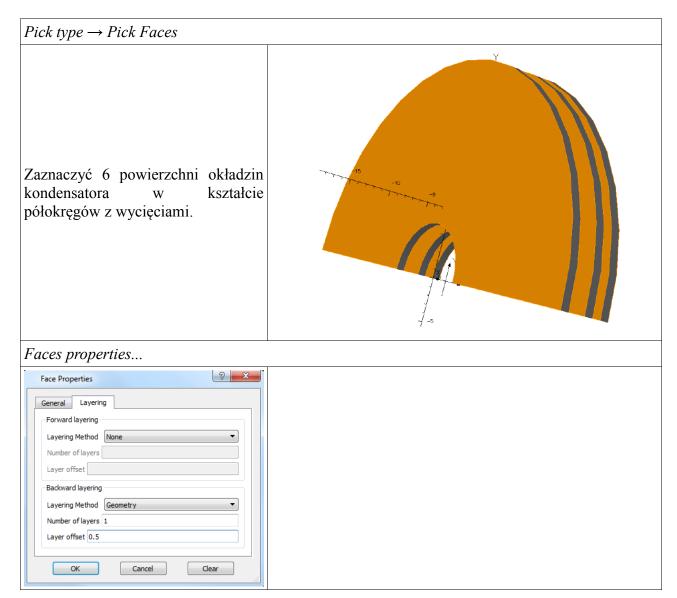
Nastąpiła zmiana typu wybranego obiektu. Zamiast wybranej do edycji bryły tworzącej okładzinę zaznaczone zostały powierzchnie tej bryły.

Kolejny krok to zagęszczenie siatki w szczelinach powietrznych pomiędzy okładzinami kondensatora. Posłuży do tego funkcja *Layering*, którą stosuje się do

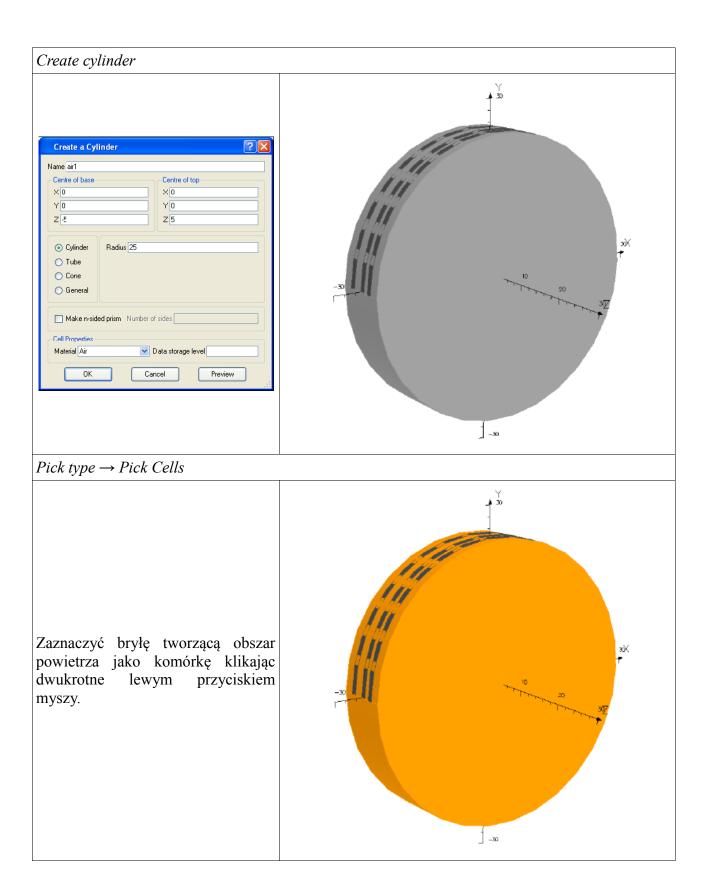
powierzchni. Wprowadza ona warstwy elementów w określonej parametrami odległości od powierzchni, dla której tę funkcję się stosuje.

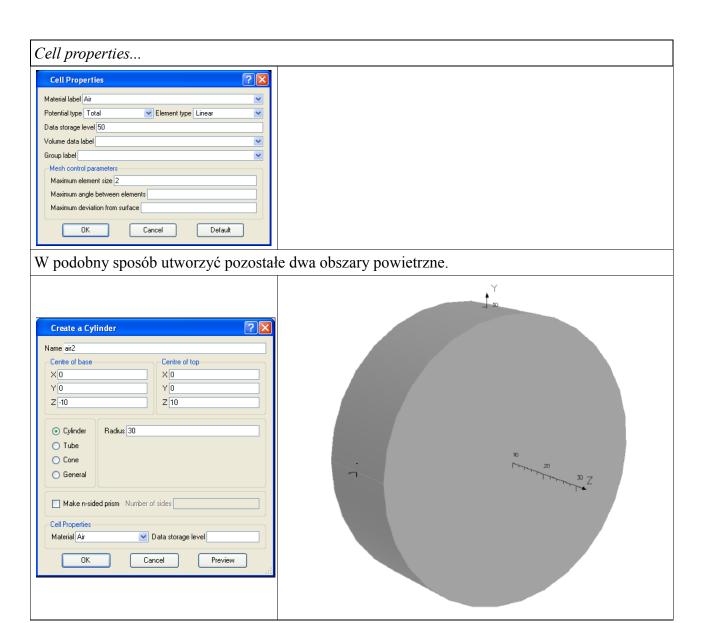

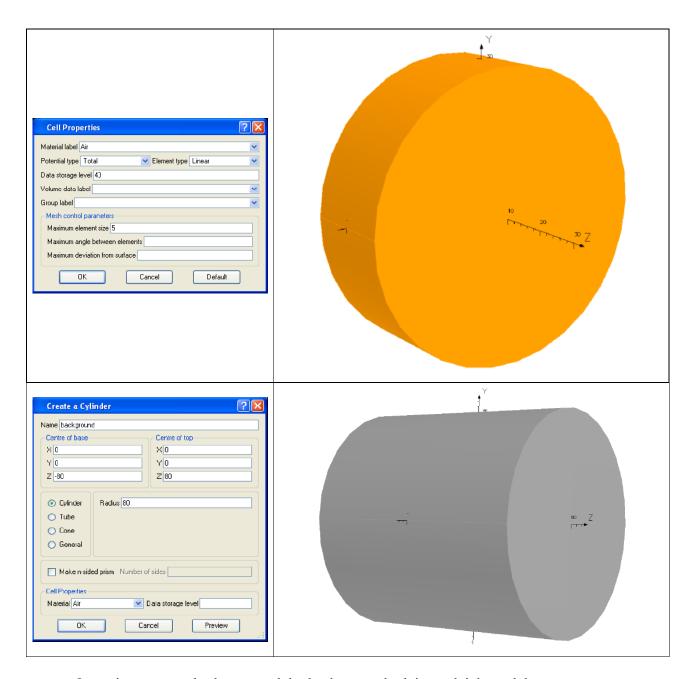
Model kondensatora musi zostać zamknięty obszarem powietrza. Obszar ten zostanie utworzony z trzech brył w kształcie walców. Pierwszy walec ma współrzędne podstawy dolnej (0,0,-5), współrzędne podstawy górnej (0,0,5) i promień 25. Ponadto w walcu tym zostanie ustawiony parametr *Data storage level* równy 50 i *Maximum element size* równy 2.

Drugi walec ma współrzędne podstawy dolnej (0,0,-10), współrzędne podstawy górnej (0,0,10) i promień 30. Ponadto w walcu tym zostanie ustawiony parametr *Data storage level* równy 40 i *Maximum element size* równy 5.

Trzeci walec ma współrzędne podstawy dolnej (0,0,-80), współrzędne podstawy górnej (0,0,80) i promień 80.

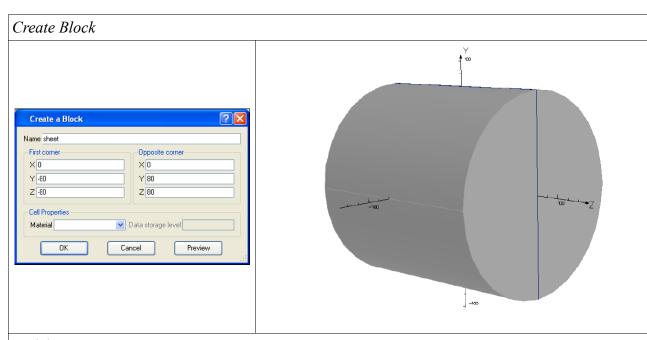

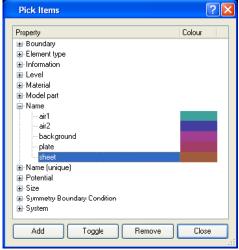
Ostatnim etapem budowy modelu bryłowego będzie podział modelu przy pomocy prostokątnych ścianek. Podział taki spowoduje uproszczenie kształtów brył tworzących model, a co za tym idzie przyspieszy generowanie siatki podziałowej i sprawi, że będzie się ono odbywało bez błędnie.

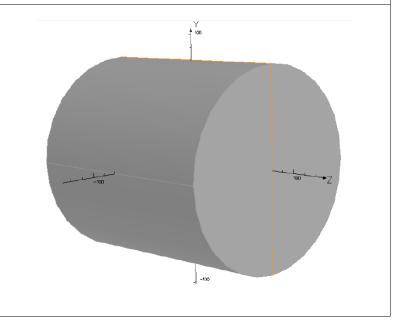
Narysowane zostaną dwie ścianki podziałowe, jako prostopadłościany o wysokości w jednym z kierunków osi równej **0**. Współrzędne wierzchołków pierwszej ścianki podziałowej to:(0,-80,-80) i (0,80,80). Druga ścianka zostanie utworzona przy pomocy funkcji kopiowania z obrotem o 90° wokół osi Z.

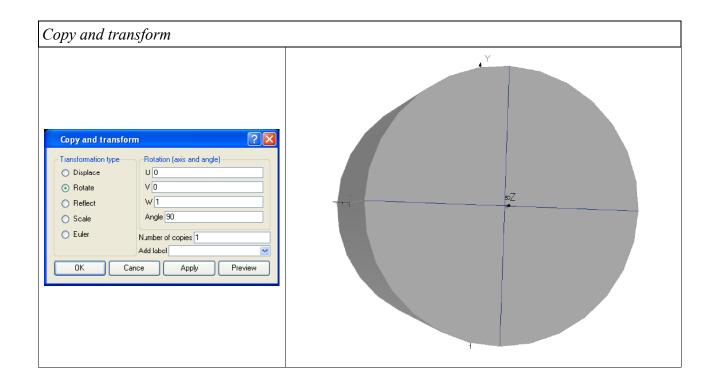

Pick by Property

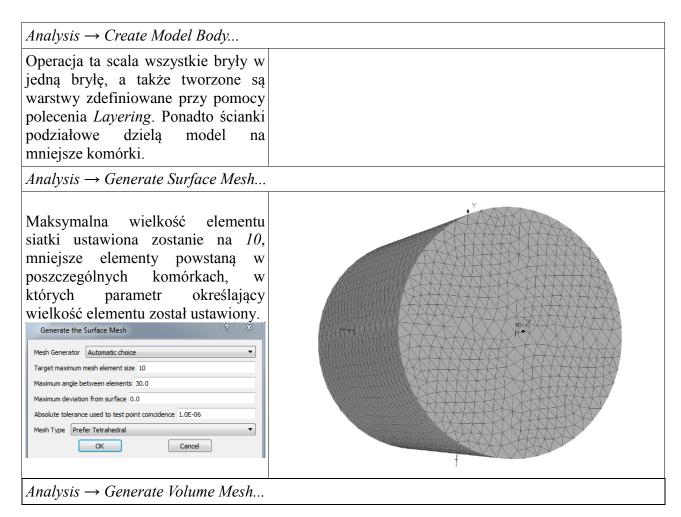
Z kategorii *Name* wybrać nazwę *sheet* i nacisnąć przycisk *Add*, a następnie przycisk *Close*.

1.1.2. Generowanie siatki elementów skończonych

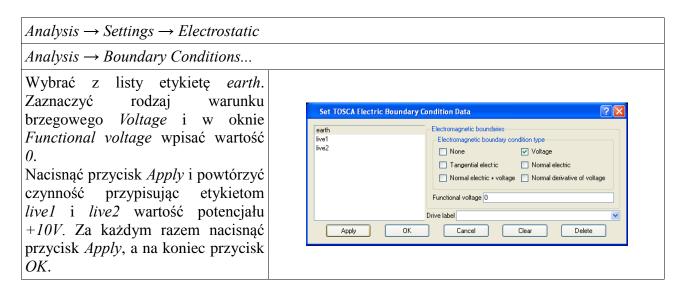

1.1.3. Warunki brzegowe

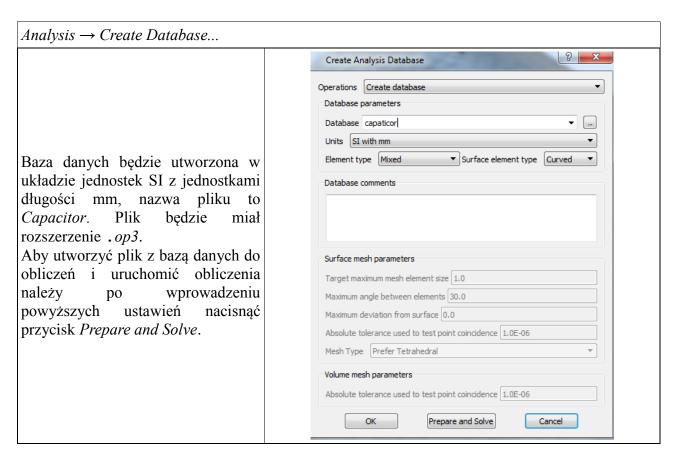
Wykorzystując wcześniej zdefiniowane na powierzchniach okładzin kondensatora etykiety można ustawić na nich warunki brzegowe w postaci potencjałów.

Pierwszym krokiem jest jednak wybór odpowiedniego do obliczeń pola elektrostatycznego solvera. W pakiecie OPERA 3D jest nim program TOSCA Electrostatic. Następny krok to przypisanie do etykiet odpowiednich wartości potencjałów.

1.2. Przygotowanie i uruchamianie obliczeń

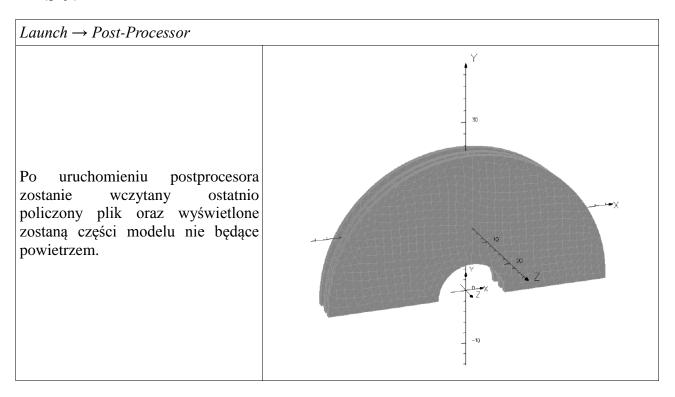
Po ukończeniu budowy modelu kolejny etap to utworzenie pliku z bazą danych do obliczeń.

1.3. Obliczenia w postprocesorze

Wizualizację wyników obliczeń oraz dodatkowe obliczenia można wykonać w programie Post-Processor. Uruchomienie Post-Procesora możliwe jest z poziomu programu Modeller oraz z poziomu Menadżera pakietu OPERA.

Zostanie wyświetlony rozkład modułu natężenia pola elektrostatycznego oraz policzona pojemność kondensatora. W programie Modeller Post-Processor uruchamiany jest następująco:

 $View \rightarrow 3D \ Display...$